

1. І був один чоловік із Раматаїм-Цофіму, з Єфремових гір, а ім'я йому Елкана, син Єрохама, сина Ілія, сина Тоху, сина Цуфа, єфремлянин.

2. А він мав дві жінки, ім'я одній Анна, а ім'я другій Пеніна. І були в Пеніні діти, а в Анни дітей не було.

3. А той чоловік рік-у-рік ходив із свого міста до Шіло, щоб вклонятися та приносити жертви Господу Саваоту. А там два Ілієві сини, Гофні та Пінхас, були священиками для Господа.

4. І як бував той день, і Елкана приносив жертви, то він давав своїй жінці Пеніні й усім синам її та дочкам її частини,

5. а Анні давав частину подвійну, бо любив її. Та Господь замкнув її утробу.

6. А її суперниця розпалювала їй гнів, щоб докучати їй, бо Господь замкнув її утробу.

7. І так робив він рік-у-рік, коли вона входила до Господнього дому, а та так гнівила її. І вона плакала й не їла.

8. І сказав їй чоловік її Елкана: Анно, чого ти плачеш і чому не їси? І чого сумне твоє серце? Чи ж я не ліпший тобі за десятьох синів?

9. І встала Анна по їді та по питті в Шіло, а священик Ілій сидів на стільці при бічному одвірку Господнього храму.

10. А вона була скорбна духом, і молилася до Господа та плакала гірко.

11. І склала вона обітницю, та й сказала: Господи Саваоте, якщо дійсно споглянеш на біду Твоєї невірлиці, і згадаєш мене, і не забудеш Своєї невірлиці, і даси Своїй невірлиці нащадка чоловічої статі, то я дам його Господеві на всі дні життя його, а бритва не торкнеться його голови.

12. І сталося, коли вона довго молилася перед Господнім лицем, то Ілій пильнував за її устами.

13. А Анна вона говорила в серці своїм: тільки губи її порушувалися, а голос її не був чутий. І вважав її Ілій за п'яну.

14. І сказав до неї Ілій: Аж доки ти будеш п'яною? Витверезись зо свого вина!

15. А Анна відповіла та й сказала: Ні, пане мій, я жінка скорбна духом, а вина та п'яного напою не пила я. І я вилила душу свою перед Господнім лицем.

16. Не вважай своєї невірлиці за негідницю, бо я говорила аж доти з великої своєї скорботи та з туги своєї.

17. І відповів Ілій та й сказав: Іди з миром! А Бог Ізраїлів дасть тобі бажання твоє, яке ти від Нього жадала.

18. А вона сказала: Нехай невірлиця твоя знайде милість в очах твоїх! І пішла та жінка своєю дорогою, та й їла, а обличчя її не було вже сумне.

19. І встала вона рано вранці, і вклонилася перед Господнім лицем. І вернулися вони, і

ввійшли до свого дому до Рами. І Елкана пізнав свою жінку Анну, а Господь згадав про неї.

20. І сталося по році, і завагітніла Анна, та й сина породила. І назвала вона ім'я йому: Самуїл, бо від Господа жадала його.

21. І пішов той чоловік Елкана та весь дім його вчинити для Господа річну жертву та обітницю свої.

22. А Анна не пішла, бо сказала до чоловіка свого: Аж коли буде відлучений цей хлопчик, то відведу його, і він з'явиться перед Господнім лицем, і назавжди позостанеться там!

23. І сказав їй чоловік її Елкани: Роби те, що добре в очах твоїх! Залишайся, аж поки відлучиш його, тільки нехай виконає Господь Своє слово. І залишалась та жінка, і годувала свого сина, аж поки вона відлучила його.

24. А коли відлучила, то повела його з собою та з трьома бичками й одною ефою муки, і бурдюком вина, і привела його до Господнього дому до Шіло. А той хлопчик був ще малий.

25. І зарізали бичка, і привели того хлопчика до Ілія.

26. І вона сказала: О, пане мій, як жива душа твоя, мій пане, я та жінка, що стояла з тобою отут, щоб молитися Господеві.

27. Я молилася за дитину цю, і Господь дав мені жадання моє, що я просила від Нього.

28. А тепер я віддаю його Господеві на всі дні, скільки він жаданий для Господа. І

вклонилася там Господеві.